

[Aksel Larsen.]

valutavanskeligheder i høj grad er selvskabte, og dem skulle man se at komme til livs på en anden måde end ved at lægge øgede byrder og skatter på befolkningen. Men jeg kan da i hvert fald tilføje, at de valutavanskeligheder eksisterede også i foråret i fjor, og det vidste man dengang, og alligevel sagde man, at loven kun skulle gælde i 2 år. Det er altså ganske urimeligt, at man nu kommer og påstår, at man ikke aner noget om, hvornår man kan begynde blot afviklingen af en lov, i hvilken der udtrykkelig står, at den udløber ved udgangen af marts måned 1957.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard siger, at måske kunne man vente med at vedtage loven om afvikling af tekstilskatterne indtil foråret 1957, men at det kan man nu alligevel ikke, for det fråråder erhvervene, de vil gerne have at vide, hvor de befinder sig, og hvordan de skal disponere. Jeg synes ikke, erhvervene får nogen særlig besked gennem det, som ministeren og udvalgsflertallet her foreslår. De får kun at vide, at når og hvis man engang om et halvt, et helt, to, fem, ti eller hundrede år beslutter sig til at begynde afviklingen af tekstilskatten, skal det ske aftrapningsvis hveranden måned. Det er det hele, erhvervene får at vide. Jeg tror ikke, det er hensynet til erhvervene, der er afgørende for, at vi behandler dette lovforslag nu, og at det absolut skal vedtages i stor hast i disse sidste dage. Jeg tror, det er helt andre hensyn, der gør sig gældende; jeg tror, det er udsigten til, at der bliver folketingsvalg en eller anden gang i efteråret, i vinter eller i foråret 1957. Jeg kunne godt tænke mig, at man ikke er så interesseret i, kort tid før man skal ud til vælgerne, at vedtage en lov, der formelt kaldes lov om afvikling af tekstilskatten, men reelt er en lov om forlængelse af tekstilskatten. Det er derfor, man har så travlt med at få vedtaget denne påståede afviklingslov nu og ikke kan udsætte det til foråret.

Men lad nu alt det være, og lad os beskæftige os med de ændringsforslag, der er stillet af udvalgets flertal og af udvalgets mindretal. Jeg har allerede sagt, at det er en lille smule forsonende, at finansministeren ikke skal være absolut enerådende med

hensyn til, hvor længe afviklingens påbegyndelse skal udskydes, men at det ikke er tilfredsstillende. Det er naturligvis et fremskridt, men et beskedent fremskridt, at afviklingen, hvis den nogensinde påbegyndes, ikke skal ske kvartalsvis, men hveranden måned, og hvis det er gennem det radikale venstres indsats, finansministeren er blevet overtalt hertil, takker jeg det radikale venstre. Vi vil ikke kunne have noget imod en sådan forbedring af loven, selvom vi ikke dermed mener, det bliver en god lov. Vi mener heller ikke, at det venstre-konservative mindretals ændringsforslag er tilfredsstillende. Det foreslås ganske vist, at afviklingen af loven skal ske over 9 eller 10 måneder, og det er naturligvis et fremskridt sammenlignet med, hvad finansministeren og det radikale venstre vil. Vi forstår ganske vist ikke, hvorfor man skal vente til udgangen af dette år med at påbegynde afviklingen, men da forslaget er adskilligt bedre end finansministerens afviklingsforslag, vil vi alligevel stemme for det. Vi vil altså stemme for ændringsforslaget i betænkningen under nr. 1. Vi vil foretrække — både af hensyn til forbrugerne, til lovgivningsmagtens anseelse og til forfatningen — at det er folketing, der fastslår, hvornår afviklingen skal begynde, og i hvilket tempo den skal ske; vi foretrækker, at dette ikke overlades hverken til finansministeren eller til finansministeren koblet sammen med finansudvalget, der aldeles ikke bør have nogen lovgivende myndighed. Hvis mindretallets ændringsforslag skulle blive forkastet, ønsker vi at forsøge at få ændret den affattelse af § 8, der foreslås af finansministeren, til trådt af udvalgsflertallet. Her siges det — det er ændringsforslaget under nr. 5 — at nedsættelse af afgiftssatserne skal ske, ikke som oprindeligt foreslået kvartalsvis, men hveranden måned.

Vi har hertil stillet et underændringsforslag, der i sin storladne enkelhed går ud på, at det lille ord „anden“ udgår, hvorved ændringsforslaget vil komme til at lyde sådan, at afgifterne nedsættes hver måned med 10 pct. af deres oprindelige størrelse. Hvis mindretallets ændringsforslag skulle blive forkastet, anbefaler vi vort underændringsforslag til vedtagelse. Vi forbeholder os